ELEVII ȘI FOTBALUL

În nr. 80, din 7 decembrie 1967, al revistei noastre, am publicat scrisoarea elevului *Atanasie Crețu* din București care ne relata „problemele" pe care le întîmpină în calea dorinței sale de a juca fotbal : în școala lui nu se joacă fotbal, la Electronica Obor, echipa din cartierul său, s-a adus o echipă de juniori de la Dinamo cu toate că s-a făcut o selecție și printre copiii de pe străzile din jur etc., etc. *„Am făcut atletism, trei ani, la Școala sportivă nr. 2, totuși, fotbalul este cel care mă atrage ca un magnet. Poate se găsește un loc și pentru mine în vreo echipă"*, încheia el.

Publicarea scrisorii tînărului A. Crețu a fost parcă un semnal, startul unei avalanșe de corespondențe, toate pe aceeași temă, toate expediate de băieți care n-au depășit 15—16 ani, care vor să joace fotbal dar care, citiți bine !, N-AU UNDE SĂ JOACE FOTBAL ! ! Da, n-au unde să joace fotbal, n-are cine să-i organizeze, să-i pregătească, să le dea o minge și un echipament de fotbal. Cei mai mulți dintre ei sînt elevi și firesc ar fi ca în cadrul școlii respective să găsească toate condițiile pentru a putea practica sportul îndrăgit. Da, firesc așa ar fi, numai că situația se prezintă cu totul altfel.

Iată cîteva spicuiri făcute la întîmplare din vrafuL de scrisori pe această temă !

TUDOR ȘTEFĂNESCU, str. Gh. Șincai nr. 2—10, București : „Sînt elev în anul II la Școala profesională „Iosif Rangheț" din București și în toamna trecută m-am decis să învăț fotbalul, pe care-l iubesc foarte mult. Dar fără voia mea am fost actorul unei adevărate aventuri : m-am prezentat la Școala sportivă nr. 2, la prof. Ion Craioveanu. Acesta ne-a privit (eram mai mulți) și apoi ne-a spus : *„Băieți, sincer vă spun că nu mai avem nevoie de elevi pentru că deja am cam mulți și...."*. Împreună cu alți colegi ne-am prezentat la tov. Ion Stănilă de la clubul Steaua. Acesta ne-a spus același lucru. La clubul Voința — răspunsul a fost aidoma ; cît despre Dinamo, n-am fost lăsați să intrăm în incinta clubului. Acesta este numai un caz al nostru, al cîtorva. Dar cîți elevi, la fel ca și noi, nu așteaptă pe la porțile clubu rilor ca să fie primiți în rîndurile sportivilor ?".

PANAIT ȘTEFAN, Calea Rahovei nr. 366, București : „În școala noastră (sînt elev în anul I la școala profesională U.C.M.B.) nu se joacă fotbal pentru că nu există teren de sport (...). Dar în fiecare zi, cînd mă întorc acasă, joc cîte 3—4 ore pînă se supără vecinii. Aș putea juca într-o echipă de copii sau de juniori, dar la cluburi mergem numai în vizită (...). Nu știu cînd voi intra pe un stadion adevărat, cînd voi depăși gardul de plasă din sîrmă care mă desparte de teren (...)".

DUMITRU PETCU, blocul C 1 orașul Motru, elev în clasa a XI-a la liceul „Motru" : „Aș dori să devin un jucător cît mai bun și simt că aș putea, dar dacă nimeni nu se ocupă, de școlari, multe talente din școli vor rămîne, din această cauză, anonime, niște talente nerealizate. Nu știu de ce profesorii de educație fizică care vin în liceele noastre sînt foarte îndrăgostiți fie de handbal, fie de volei. Dacă le cer o minge de fotbal pentru a juca vreun meci inter-clase, refuzul este categoric : *„Ce, măi, Petcule, doar nu te vei face fotbalist !"*. Și, atunci, în gînd, sînt nevoit să răspund : *„Nu știți de unde sare iepurele !"*. Dragă redacție, vă rog nu-l lăsați pe Dumitru Petcu, realmente îndrăgostit de fotbal, să se stingă ca fotbalist !".

NICOLAE OPRUȚ, comuna Voișlova-Caransebeș : „ La noi în sat nu există teren de fotbal și nici minge. Nimeni nu se interesează să avem măcar o minge, dacă nu și un teren".

GHEORGHE SÎRGHIE, Podul Iloaiei :... M-a impresionat foarte mult cazul elevului Atanasie Crețu din București. Aceasta poate și pentru faptul că exact în aceeași situație mă aflu și eu. Am 17 ani și jumătate, dar nu pot juca nici măcar într-o echipă din campionatul orășenesc de juniori (...). Am vrut să mă înscriu în echipa de juniori Medicina Iași, dar două după-amieze pe săptămînă trebuie să fiu la antrenamente la Iași, iar eu nu puteam lipsi de la orele de practică (sînt elev la Centrul școlar cooperatist). Și, totuși, vreau să joc fotbal. Credeți că voi reuși ?".

Ce răspuns îi putem da lui Sîrghie și celorlalți ? Dar mai înainte de aceasta, iată o altă scrisoare, expediată de VASILE NEAGU *din comuna Braniște-Titu*, care se prezintă astfel : „salariat C.F.R., în orele libere portar în echipa de fotbal C.F.R Titu în campionatul regiunii București ; vîrsta — 19 ani". După aceea arată greutățile pe care le-a avut de învins în dorința sa de a închega o echipă de juniori. În cele din urmă reușita a fost deplină. Dar, în continuare, să-i dăm cuvîntul : *„După ce, împreună cu profesorul de educație fizică din comună, organizasem un meci între echipa antrenată de mine și cea a școlii, în ziua jocului un tovarăș, profesor de matematici, a izgonit copiii din curtea școlii, iar pe cîțiva chiar i-a pălmuit. Cu toate acestea, copiii nu s-au descurajat (...). Singura lor dorință este să joace cît de curînd pe un teren adevărat cu arbitru... adevărat, cu o echipă adevărată ! De aceea, în numele lor, eu rog redacția revistei „Fotbal" să ne comunice dacă se poate realiza această dorința a lor. Poate în vacanța de primăvară. Cheltuielile le vom suporta noi, din fondurile proprii, numai să putem juca măcar un meci !"*.

Indirect, scrisoarea lui Vasile Neagu constituie un răspuns. Episodul cu profesorul de matematici nu este din păcate, singular. El reprezintă optica multor cadre didactice. De ce ? Pentru că multă vreme fotbalul, în școli a fost prohibit. Se practicau toate sporturile, numai fotbal — sportul cel mai iubit de elevi ! ! ! — nu ! Și, de aceea, ideea a pătruns creînd o mentalitate dăunătoare, care și-a pus pecetea — și ea — pe situația actuală a fotbalului nostru, contribuind la starea lui de acum.

Este necesară o cotitură radicală în această direcție dacă, într-adevăr, Ministerul învățămîntului dorește să readucă fotbalul acolo unde singur se impune, dacă vrea ca numărul elevilor care vor să facă sport să fie mereu în creștere.

Recent, Marea Adunare Națională a votat *Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport* în care, la art. 19, paragrafele *d* și *f*, se stipulează : Ministerul învățămîntului *„sprijină activitatea sportivă de masă ce se desfășoară în rîndul elevilor și studenților"* și *„se îngrijește de dezvoltarea bazei materiale necesare desfășurării activității de educație fizică și sport de masă și de performanță în învățămînt, construirea și amenajarea unor săli de educație fizică și a unor terenuri și complexe sportive în aer liber pentru elevi și studenți"*. Credem că de aici încolo Ministerul învățămîntului se va ocupa mai mult și de problemele fotbalului în școli.

Pînă atunci însă, ce facem cu Tudor Ștefănescu, Ștefan Panait, Dumitru Petcu și ceilalți ? Unde vor juca fotbal aceștia și, ca ei, alte zeci de mii ? După cum se vede, articolul publicat în nr. 80 al revistei noastre a avut un larg ecou. Dar numai în rîndul elevilor, al celor ce vor să joace fotbal. În schimb, nici un club sau asociație sportivă nu ne-a scris solicitîndu-ne adresa lui Crețu sau a altor tineri dornici să învețe fotbal. Desigur, ar fi bine ca și F.R. Fotbal să se aplece mai mult asupra acestei chestiuni. Ar fi prima în măsură să ia o hotărîre. Revista noastră nu poate face altceva decît să semnaleze cazurile.

Mircea TUDORAN

P. S. — În momentul cînd aceste rînduri luau calea tiparului, am primit o nouă scrisoare, de la același A. Crețu, în care, printre altele, citim : *„Publicîndu-mi scrisoarea în revistă nu s-a rezolvat nimic. Nu am fost solicitat de nici o echipă (...). Închei rugîndu-vă încă o dată, faceți ceva și pentru mine. Vreau să joc fotbal !"*.

ECOURI LA SCRISOAREA INTITULATĂ „Vreau să joc fotbal"

POȘTA REDACȚIEI

VASILE STOICHIȚĂ, com. Jebel — Deta. Arbitrul olandez Leo Horn s-a retras din activitatea sportivă. Vîrsta și-a spus și la el cuvîntul.

TITI NEGOIȚĂ, com. Buftea, „Intrucît sînt un mare simpatizant al echipei braziliene F. C. Santos, vă rog foarte mult să-mi comunicați numele jucătorilor acestei formații. Solicit aceasta deoarece la sfîrșitul lunii ianuarie 1968 voi avea un fiu și doresc să poarte prenumele unui fotbalist de la F. C. Santos".

Toate bune pînă aici, tovarășe Negoiță. Dar dacă veți avea o fiică ?

Iată-i — în orice caz — pe cei 11 brazilieni : **Claudio — Carlos Alberto, Ramos Delgado, Joel, Rildo — Bougleux, Clodoaldo — Wilson, Toninho, Edson Arantes Do Nascimento** (zis.., Pelé), **Edu.**

MIHAI BOGACIANU. Da, Kozska (Farul) este același cu fostul jucător al formației bucureștene Steaua, sau al celei arădene — U.T.A. La documentele federației, alt Koszka nu există. În schimb — dacă vă interesează — sînt nu mai puțin de 48 de fotbaliști cu numele de Crețu !

ION TOFAN și COLICI HICU, Craiova. Să răspundem, pe rînd, la întrebările dv., lăsînd-o la urmă pe cea „de inimă". Așadar : 1. Fostul dinamovist Varga n-a jucat nici o dată la Focșani ; 2. **„Unde se mai află talentatul Pantea și din ce cauză nu se mai aude despre el ? De asemenea, nu se mai știe nimic de Savu care, folosit anul trecut în cîteva meciuri a dat randament foarte bun",** doriți să aflați dv. La întrebare ar trebui să răspundă, mai de grabă, antrenorul lor, Ștefan Covaci, de la Steaua. Dar cum în aceeași situație se mai află și alți jucători, vă promitem că în curînd veți citi un reportaj pe această temă ; 3. Clujeanul Marcu a renunțat la fotbal și s-a dedicat carierei universitare.

Și acum „întrebarea de inimă" : **„Care este lotul Universității Craiova ?".** Iată-l : Pilcă, Vasilescu, Oprea — portari, Mihăilescu, Deliu, Bitian, Marin Marcel, Mincă — fundași, Strîmbeanu, Ivan, Deselnicu — mijlocași, Niță, Stănescu, Sfirlogea, Circiumărescu, Oblemenco, Marian Popescu, Adrian Popescu — atacanți. Permiteți-ne și nouă o întrebare : dv., ca craioveni ce sînteți, nu-i știați pe acești 19 ?

PAMFIL BERCEANU, Jibou. E dificilă o comparație între Petrolul și „U" Cluj. Dacă în trecut se putea spune că Petrolul e o echipă mai valoroasă și mai constantă decît „U", acum situația apare inversă. Puteți face singuri o comparație între cele două echipe citind analizele publicate în paginile revistei. Cea a Petroluluí a apărut, cea a Universității, pe curînd.

PAUL KONDRAT, Baia Mare. „Se acordă lovitură de pedeapsă. Toți jucătorii se află, regulamentar, în exteriorul careului. Jucătorul care execută lovitura nu trage direct la poartă, ci pasează mingea în stînga sau în dreapta lui. După ce balonul a parcurs cel puțin circumferința lui, un alt coechipier pătrunde în careu și marchează. Vă rugăm să ne precizați dacă este gol valabil sau nu ?" Este gol dar cu o condiție, după cum specifică regulamentul : **„Jucătorul care execută lovitura de pedeapsă trebuie să trimită mingea înainte și el n-o va putea juca din nou decît după ce a fost atinsă sau jucată de un alt jucător. Aceasta înseamnă că mingea poate fi trimisă înainte și într-o parte spre înainte ; nu este obligatorie executarea loviturii numai pe poartă. Este interzisă, însă, trimiterea mingii înapoi sau exact în lateral. Acest lucru constituie o infracțiune care trebuie sancționată cu o lovitură liberă indirectă pentru că regulamentul stabilește clar că lovitura de pedeapsă se execută numai înainte".**

ION SFINȚES, Brașov. Turneul final al campionatului mondial de fotbal din 1974 se va disputa în R. F. a Germaniei.

ION ZLATE, Constanța : Așa cum s-a publicat la timp, revista noastră nu mai organizează trialuri pentru talentele descoperite cu prilejul anchetei efectuate în vară. Noi doar am inițiat această acțiune, pe care trebuie s-o continue acum comisiile locale de fotbal. Așa că acolo va trebui să vă adresați.

După cum ați citit în presă, o dată cu sezonul 1968—1969 se va organiza și un campionat al echipelor de tineret-rezervă.

VINTILĂ SPIREA, Tîrgoviște și ION DĂNCILĂ, Rm. Vîlcea : 1. Nu putem acorda un spațiu mai mare diviziei C din cauza lipsei de... spațiu ; comentăm numai meciurile mai importante dintr-o etapă ; 2. Adresa clubului Fiorentina : Viale Manfredo Fanti, 4/6 — Firenze Italia. Ar fi bine să scrieți în italiană sau franceză ; 3. Ca și Flacăra Moreni, nici Poiana Cîmpina nu a retrogradat sau promovat vreodată.

OPINII • OPINII • OPINII • OPINII

IONEL NAGHIU și IOAN PANTEA, str. Porțile de Fier nr. 12, Oradea : *„Este bine ca la fiecare școală generală, profesională sau liceu de specialitate să se organizeze cîte o clasă sau două de elevi fotbaliști care să fie pregătiți de cîte un profesor cu specializarea fotbal, absolvent al Institutului de cultură fizică".*

DR. V. MOLDOVAN, Toplița : *„Noi, provincialii, nu înțelegem de ce jucătorii din provincie răzbat cu greu într-una din reprezentativele naționale. Nu înțelegem de ce nu figurează cel puțin ca rezerve în echipa B sau de tineret nici un jucător de la Universitatea Cluj (...) Oare Adam, golgeterului turului, în calitate de cel mai eficace jucător, nu ar trebui să figureze cel puțin ca rezervă ? Credeți că nu observăm că jucătorii echipelor din Capitală — chiar dacă în clasament sînt codașe — sînt preferați celor din provincie ? Uneori, chiar dacă la echipele lor sînt rezerve ! (...) Am dori ca revista „Fotbal" să ia o atitudine fermă în problema respectării stricte a programului competițional al diviziei A. Amînările din toamna trecută nu au fost cu nimic justificate (...)".*

Un grup de cititori de la Secția montaj a lămpilor fluorescente de la I.R.I.L. Balș : *„Este de neînțeles pentru noi de ce Sasu, care nu a jucat într-un sezon întreg decît două meciuri, a fost totuși introdus în națională și, culmea, a executat și un penalti ! Ne miră faptul că antrenorul nu s-a hazardat să-l introducă în națională și pe Adam care, cu cîteva zile mai înainte, marcase patru goluri ! Poate era și asta o soluție".*

DAN TRIPCEA, str. Avram Iancu nr. 11, Cluj : *„Meciul cu R.D. Germană a fost picătura care a făcut ca paharul să se reverse. Nu mai știm ce să credem. Am vrea să citim despre ce se va mai face în această direcție, să vedem cum va fi cu noua conducere a cluburilor de fotbal. Dorim, din tot sufletul, antrenorilor noștri inspirație cît mai bună, și națională noastre, în sezonul următor, succesul atît de mult așteptat de noi toți".*

EMIL CONSTANTINESCU, strada Doina nr. 8, Craiova : *„În trecut, aveam jucători de fotbal pe care azi mulți sînt înclinați să creadă că erau mai buni, mai tehnici. Părerea mea este contrarie : azi avem jucători mai buni ca în trecut, dar aceia cunoșteau un lucru elementar, ignorat de cei de azi : fotbalul are ca scop introducerea mingii în poarta adversă ! Azi avem numai jucători de cîmp care ignorează poarta și, în consecință, pasează mingea lateral, înapoi. Iar atunci cînd un jucător a intrat în posesia mingii, ceilalți, în loc să se demarcheze, au tendința de a veni lîngă acesta. Și de aci — pase inutile, ineficace, care duc la concluzia că echipele noastre au presat dar au pierdut. Ajungînd de multe ori în apropierea porții, jucătorii noștri nu șutează ci pasează mingea la nesfîrșit fără să caute un culoar liber pe unde să tragă la poartă, astfel că aceste faze se epuizează".*

În timpul vacanței de iarnă, 23 de juniori dinamoviști au petrecut zile frumoase în tabăra de la Călimănești. Iată o amintire dinaintea reîntoarcerii în Capitală.